

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליין מס 198 כס"ד ערשטיק פרי תוריע א' ניסן תשס"ג

פפפפפ פפפפפ

אשה כי תוריע (י"ב, ב) במדרש זכה אומרים לו אתה קדמת כמאמר אחר וקדם צרתני ע"כ. פירוש צריך אדם לעורר עצמו בזה שהוא קודם לכל הברואים וכולם תולין בו - הגם שהשגת אדם למעלה מאוד אעפ"כ בפועל בגשמיות הוא במדרגה פחותה טיפה סרוחה, ב' הבחינות צריך האדם לחברם תמיד. (שפת אמת)

אשה כי תוריע (י"ב, ב) במד"ר הה"ד אחר וקדם צרתני ותשת עלי כפיו (תהלים קל"ט) ... כוונת הכתוב על פי המדרש להסביר שאדם אם זכה הוא קודם לכל מעשה בראשית, ומסיים הכתוב שאף אם שזכה אל ידמה בנפשו שכחו נבר, אלא עליו לדעת שכל מה שהיה ביכולתו להתגבר על יצרו הוא לפי ש-ותשת עלי כפך שהקב"ה היה בעזרו ורק תודות זה הצליח להגיע לדרגת זוכה ולהיות קודם לכל מעשה בראשית. (תפארת יחזקאל)

וטמאה שבעת ימים (י"ב, ג) דהנה אף אם יהיה אדם צדיק צריך להכניע עצמו תמיד להסתכל על החסרונות שבו, ולעולם לא יהא מלא ממעשיו, וצריך תמיד לעבוד לו יתב"ש במדרגות נקבות וזכרות כנ"ל, דהיינו שצריך תמיד לילך בקדושה ברוממות ק-ל ולהסתכל בשפלותו ... (נעם אלימלך)

או ספחת או בהרת (י"ב, ב) פירוש הכתוב מלמדנו ע"י איזה סיבה יבוא אדם לנאות בכדי שידע להזהר אמר הכתוב בזה יש שתי סיבות או ספחת דהיינו התחברות אל אנשים ריקים המהלכים ברחובות ושוקין וכו' או בהרת כלומר הבהירות של אדם דהיינו לפעמים אם יבא לאדם איזה בהירות והתלהבות ע"י איזה עובדא שעשה, בקל יוכל לבא לידי פניות וגאות אם אינו ורץ וזהיר לשמור עצמו ... (מתוך נעם אלימלך)

ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן (י"ג, ו) אם הנגע אינו נובע מהתגדלות וגאוה או וטהרו הכהן יכול הצדיק לטהרו. (אמרי חיים)

נגע צרעת כי תהיה באדם (י"ג, ט) ההבדל בין חולי הנגע לחולי הנפש חולי הנפש יכול רופא מומחה לרפאות אבל החולה אינו יכול להתרפא בעצמו אם לא שהוא בעצמו רופא מומחה משא"כ בחולי הנפש שם לא יעזור לו שום רופא ולא צדיק, רק שיש בכח הצדיק להדריכו הדרך אשר ילך בה לרפאות מחלת נפשו, אבל עצם הרפואה תלויה רק בו שיעשה תשובה על חטאתו ושב ורפא לו. (אלישיב הק')

זאת תהיה תורת המצורע (י"ד, א) המוציא רע מרעתו כיום מהרתו של עצמו, ובזה יובן המשנה (אבות פ"ד) איזהו חכם הלומד מכל אדם אפילו מאדם רע שרואה דבר עברה בו ולומד ממנו שמצד אחדות יש בו שמץ מנהו גם כן וצריך לתקן עצמו משמץ זו שבו ואז גורם מהרה לזולתו. (צפנת פענח)

ושני תולעת ואזוב (י"ד, ד) פרש"י מה תקנתו ויתרפא ישפיל עצמו מגאותו כתולעת וכאזוב. וצ"ב א"כ כל אחד יחטא ואח"כ ישפיל עצמו? אלא החזמא אינו יכול להשפיל עצמו השפלה אמיתית ומי שיכול להשפיל עצמו יש בזה הוכחה שאכן תקן החטא והוא בעל תשובה נמור ... (חרושי הרי"ם)

כנגע נראה לי בבית (י"ד, י"ד) הלשון כנגע ניתן להסביר כנגע נראה לי בבית, לי נדמה שאני רואה מראה כנגע סבל וכאב, אבל האמת שגם בזה סמונה השגחת הבורא לשוב לנו ולחיותינו. ואפילו כשנדמה לי שמרחוק שאני רואה התרחקות והסתר פנים גם בזה הויה (מדת הרחמים) נראה לו, כי גם מה שאני רואה כהתרחקות ועונש יבא זמן ויתבהר שכולו היה לטוב. (תפארת יחזקאל)

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

198
2

שיחת הרא"ש א"א תשכ"ט, נכתב ע"י הר"ם כפ' הכנת.

אור הגנוז צמח השפלות

משתלב במערכת החיצונית שגרמו את המחשבות, הרי ימצא את עצמו בלעג, הוא פשוט יצחק מעצמו ויאמר: האם יש לי חלק ונחלה במחשבות האלו, הלא מצדי לא היתה כל התעוררות שהביאו את המחשבות המקיפות אותי ואם יש לי איזה קשר עם המחשבות הלא המה אינם מתוכי אלא כקולט את מה שקרה סביבי או איזה התלהבות או איזה פחד, אחרי כל המחשבות האלו האם יש לאדם מקום לומר שאני חשבתי את מה שחשבתי ואני בחרתי את מה שבחרתי?.

זוהי מציאות שהאדם אינו עושה כלום, והכל רבש"ע ולא יעלה על דעת האדם לחשוב שיש לו חלק בעשיה במחשבה ובדבור, המחשבה שהאדם מעלה על דעתו אינו עושה שום רושם כי אם במציאות אינו עושה כלום הרי אינו עושה כלום וזה שמעלה על דעתו כאלו עושה אינו הופך אותו להיות מעשי. זה שמעלה על דעתו כאלו הוא החושב הוא המדבר והוא העושה מעכב פרסום שמו יתברך, כי בזה שהאדם רואה את עצמו כגורם מפעיל הוא דוחק על ידי כך את רגלי השכינה. מאידך כאשר האדם מכיר את המציאות האמיתית שאינו עושה כלום, מפשיט את הלבושים של הגשמיות ומיד מתלבשת אור קדושת יתברך שמו במציאות של יתגדל ויתקדש שמה רבה. מהמחשבות הנראות פשוטות בוקע אור שהוא אור אין סוף ומאיר על כל

האדם אינו עושה כלום, כל המחשבות הדבורים של העשיות הכל רבש"ע, הוא יתברך החושב הוא המדבר והוא העושה. כל הבחירה של האדם היא לדעת שבצעמו אינו עושה כלום, וכל מה שנעשה הוא רק מציאות השי"ת. ומה שאמרו חז"ל (ברכות ל"ג): הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, גם כן הכוונה כפי שאמרנו, הכל בידי שמים כל המחשבות הדבורים והעשיות שלנו הם בידי שמים ממש ואין לבני אדם שום חלק בהם, חוץ מיראת שמים, ומה הוא היראת שמים? להכיר שהכל בידי שמים. הבעל דבר זורק את האדם בתוך איזה תחושה ומחשבה שהוא החושב הוא המדבר והוא העושה, והבחירה של האדם הוא להתבונן ולהכיר את האמת שאינו עושה כלום והכל בידי שמים.

בואו ונעצור רגע מהמירוץ של החיים ונתבונן על כל "ההלוך ילך" של החיים איך המחשבות עולות ואיך הדבורים עולים ואיך המעשים נעשים, האם נוכל למצוא את עצמנו כמפעילים את כל מסכת החיים? הלא לפני שחשבתי לא ידעתי כלל מה אני הולך כעת לחשוב. וכאשר המחשבה כבר עולה נתבונן ונראה מהיכן מחשבות אלו הגיעו ואז נגלה אשר אין סוף סיבות ומסובבות גורמים ישירות ובעקיפין את הילך המחשבה של האדם. מתוכם סיבות ומסובבות שלא ניתן לראותם ולהסביר אותם. ואם האדם ינסה למצא את עצמו

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

המשך מעמ' קודם

198
ג

שהאדם יהיה מעשי, ושיכיר שהכל מאת הבורא יתברך שמו מסובב הסיבות. אבל אם יהיה מעשי ולא יכיר שהכל מאת הבורא יתברך שמו מפריד אלופו של עולם וגורם לשכינה שתסתלק. ומאידך אם לא יהיה מעשי במה יכיר את מסובב הסיבות? בעיקר עלינו לדעת ולזכור שאין העשיה מעשי האדם, הלא כל המחשבה דבור ועשיה היא מאת השי"ת אלא שלא לתת ליצה"ר ללכוד אותנו בתשובה מוטעית שאין עשיה בכלל (מושג של יאוש!) או שהעשיה באה בבחינת כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה (דברים ח').

עיקר עבודת האדם הוא להתחבר בהכרה שהשי"ת מסובב את כל הסיבות, ומה שאמרו חז"ל (סוכה נ"ב) יצרו של האדם מתגבר עליו בכל יום ואם אין הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, הכוונה לסיבה ולמסובב, כי היצה"ר רוצה למנוע מאתנו לראות את הסיבה (בשני האופנים האמורים לעיל) והקב"ה עוזרו שהאדם כן יוכל לראות את הסיבה והמסובב. לראות את הסיבה והמסובב הוא כל כך קשה ומסובך עד שהקב"ה צריך לעורר רחמים מרובים ממקור הרחמים כדי לאפשר לאדם לראות את הסיבה והמסובב כהגדרת חז"ל אם אין הקב"ה עוזרו אינו יכול לו. כי בזה תלוי פרסום שם ה' בעולמות, ובזה תלוי תקון העולם במלכות שד-י. הרי שבחירה להכיר את הסיבה והמסובב גם אינו בכח האדם מחמת התגברות היצה"ר עליו וזקוק בענין זה לרחמי שמים המרובים, ואם אין הקב"ה

העולם כולו בהכרזה ה' הוא האלוקים אין עוד מלבדו.

האדם צריך לדעת בבירור שאינו עושה כלום וכל הבחירה שלו היא בעצם הידיעה שאינו עושה כלום, מכח הבחירה הזאת בוקעות האורות הגדולים שעל ידם מתפרסם שם ה' בעולמות שה' הוא האלקים אין עוד מלבדו. את הבהירות הזאת רוצה היצה"ר לבטל, ואיך היצה"ר מבטל את הבהירות הזאת? יש לו שני אופנים, לפעמים משתדל היצה"ר לבטל מהאדם את הראיה הנכונה שהאדם אינו עושה כלום, היצה"ר מעלים את ראית הסיבות שגרמו את המחשבה דבור ומעשה ועיי"כ גורם שהאדם יראה את עצמו כגורם המחשבה, וככל שרואה את עצמו יותר ויותר הוא באופן אוטומטי דוחק את פני השכינה, כמו שאמרו חז"ל (ערכין ט"ו) אין אני והוא יכולים לדור במדור אחד, ולפעמים משתדל היצה"ר לבטל מהאדם את העשיה כך שהאדם לא רואה כלל שמשוהו נעשה אצלו. ועיי"כ גורם שהאדם יהיה כמו "מת" (כענין תפלה בלי כוונה כגוף בלי נשמה). כי אינו מרגיש כלל שמשוהו נעשה סביבו. וממילא אין לו שום נקודת אחיזה וחשוב כמת ממש. הצד השוה של היצה"ר הוא בזה שמונע מהאדם להתקשר לסיבות ולמסובב.

שני המהלכים של היצה"ר גורם לעכוב פרסום שם ה' בעולמות ומעכב את ביאת משיח צדקנו ובנין בית המקדש השלישי, כי הדרך היחידי בגאולה העתידה היא רק בזה

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

המשך מקור קודש

195
א

מסובב כל הסיבות) וא"כ גם בזה אם אין הקב"ה עוזרו אינו יכול לו. לפי"ז צריכים להבין מה הוא באמת הבחירה של האדם? מכאן שהבחירה של האדם הוא "הכרת השפלות" שאינו מציאות כלל, אמנם יוהר מאד שלא לתת לבעל דבר להכניס אותנו בעצבות וביאוש בכסות העמקה בהכרת השפלות אלא מיד לתת לאור הגנוז להאיר בתוך הנפש ואז יתברר שהאדם אינו עושה כלום: האבער העס ווערט געמאכט פון אים גרויסע זאכין והוא פרסום שם ה' בעולמות מתוך המעשים הפשוטים (האדם אינו עושה כלום אבל נעשים ממנו דברים גדולים והוא פרסום שם ה' בעולמות מתוך המעשים הפשוטים).

עוזרו אינו יכול לו, נמצא שאפילו ההכרה שהקב"ה מנהיג את העולם אינו בכח האדם. הרי שאין לאדם שום אחיזה בעולם כלל.

מכל הדברים האמורים יוצא שהאדם אינו עושה כלום, אם בעשיה בפועל הלא אין אדם נוקף אצבע מלמטה אא"כ מכריזין עליו מלמעלה וכפי שאמרנו כל המחשבות דבורים ועשיה הוא מהרבש"ע. אם בהכרה שהאדם אינו עושה כלום והכל מאת השי"ת שהיצה"ר ליעגט זאך אין דער ליינג און אין דער ברייט און לאסניטש צו, אז דער מענטש זאל מכיר זיין אז דער רבש"ע איז מסובב כל הסיבות (היצה"ר נשכב לאורך ולרוחב ואינו מרשה לאדם להכיר שהשי"ת

כל המצויין לקבל את האליון בבטא
ישלח למחנה פריטק אישיו בזיוף דלי מלוא סג 50 ש"א אלה
כי (אן) אלהים את הפקס האבותא אלהיו (שלא יקריאו

שהשמחה במעונם

הר"ר מרדכי קורנפלד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מאיר קורנפלד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר דודן מידה ומשפ' להולדת הבן
הר"ר איתן ביטון ומשפ' להולדת הבת

ד"ר ע"י
משרכת וחברותא
רח שני 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 פקס
ת.ר. 5080
ירושלים 91050

לעילוי נשמת

הר"ר אריה מרדכי בן הר"ר שאול יצחק ז"ל גלב"ע ז' ניסן
ת.נ.צ.ב.ת.

